

SŁOWO POLSKIE

Rok VII, Nr 266 (2066)
Wydanie ABC

Środa, 5 listopada 1952 r.

Włas 6 stron
Cena 15 groszy

PRZEWODNICZĄCY KC PZPR BOLESŁAW BIERUT WYGŁOSIŁ WCZORAJ NA NARADZIE AKTYWU PARTYJNEGO W WARSZAWIE PRZEMÓWIENIE, KTÓREGO TEKST PODAJEMY NA STRONIE 3. NA STRONIE 4 ZAMIESZCZAMY ARTYKUŁ PREZYDENTA BIERUTA, OPUBLIKOWANY OSTATNIO W „PRAWDZIE”.

Uchwała Sekretariatu KC PZPR w sprawie studiowania podstawowych materiałów XIX Zjazdu KPZR oraz pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”

W CELU przyswojenia aktywowi i wszystkim członkom partii ogromnego dorobku XIX Zjazdu KPZR oraz genialnej pracy towa-

ryszka Stalina — w celu spopularyzowania w najszerszych masach społeczeństwa polskiego znaczenia XIX Zjazdu KPZR dla walki narodu polskiego o pokój i zwycięskie budownictwo socjalizmu — KC PZPR zaleca wszystkim organizacjom partyjnym jako zadanie szczególnej wagi niezwłoczne podjęcie w tej sprawie szerokiej akcji w myśl wskazań zawartych w niniejszej uchwale.

Epokowa praca towarzysza Stalina i materiały XIX Zjazdu KPZR w całej pełni uwydatniają historyczne, światowej doniosłości osiągnięcia i zwycięstwa partii Lenina—Stalina. Te historyczne wagi dokumenty odzwierciedlają potężny wzrost gospodarki i kultury narodów radzieckich oraz nieprzerwany wzrost sił państwa radzieckiego, wkraczającego w nową, wspaniałą etap budownictwa komunizmu. Obrady Zjazdu uwytkowały równocześnie z całą jasnością pogłębiającą się kryzys systemu kapitalistycznego i odśloniły podstawowe prawo ekonomiczne kapitalizmu.

Genialna praca towarzysza Stalina i dokumenty XIX Zjazdu KPZR stanowią drogowskaz dla naszej partii, polskiej klasy robotniczej. (Dokończenie na str. 3)

Narody obozu pokoju witają uroczystie XXXV rocznicę Wielkiego Października

W ATMOSFERZE radości i dumy z osiągniętych sukcesów wita naród radziecki XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Uroczyste przygotowania do obchodu rocznicy Rewolucji Październikowej odbywają się również we wszystkich krajach obozu pokoju, postępu i socjalizmu. W wielu krajach demokracji ludowej obchody XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej zbiegają się z uroczystościami Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.

MOSKWA. STOLICA Związku Radzieckiego Moskwa, stolice Republik Związkowych oraz miasta i wsie przybierają odświętną szatę. Nowymi, wielkimi sukcesami produkcyjnymi, w poczuciu radości i dumy z osiągniętych zwycięstw, wita wielki naród radziecki XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Z całego kraju napływają do Moskwy meldunki o przedterminowym wykonaniu zadań produkcyjnych. W pierwszych szeregach współzawodniczących kroczą robotnicy Moskwy i Leningradu.

PEKIN. NARÓD chiński obchodzi uroczystie XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W całym kraju rozpocznie się 7 tm. miesiąc przyjaźni chińsko-radzieckiej, w wszystkich miastach i w wielu wsiach organizowany jest festiwal filmów radzieckich. Liczne organizacje społeczne wzywają swych członków do masowego udziału w obchodach XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej oraz miesiąca przyjaźni.

PRAGA. UROCZYŚCISZCIE XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej zbiegają się w Czechosłowacji z inauguracją miesiąca przyjaźni czechosłowacko-radzieckiej. W okresie tym odbędą się w całym kraju liczne imprezy i uroczystości.

Również nowymi osiągnięciami produkcyjnymi witają masy pracujące Bułgarii, Rumunii, Węgier, Albanii i Korei XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej złożyła sprawozdanie z obrad XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Przemówienie przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta

„NIECH żyje wielka partia Lenina—Stalina” — to hasło widniało nad prezydium narady, na której delegacja KC PZPR na XIX Zjazd KPZR złożyła w dniu 4 bm. sprawozdanie z tych historycznych obrad. Przybył na naradę aktywistę Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — wśród nich członkowie KC PZPR, pracownicy KC, aktywni organizatorzy warszawskiej, sekretarze komitetów wojewódzkich, kierownicy aktywów wójewódzki oraz sekretarze komitetów powiatowych. Szczelnie wypełnił wielką halę sportową na placu Mirowskim.

GDY w prezydium zajmują miejsca przewodniczący KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut i członkowie Biura Politycznego KC PZPR, zrywają się gorąco, długo nie milknące owacje. Zgromadzeni stojąc, długo skandując: „Bierut — Bierut”.

Otworzył naradę przewodniczący delegacji KC PZPR na XIX Zjazd KPZR przewodniczą-

cy KC PZPR — Prezydent Bolesław Bierut, który wygłosił następnie przemówienie o historycznym znaczeniu pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” i XIX Zjazdu KPZR.

(Tekst przemówienia podajemy na str. 3).

Po przemówieniu zebrani długo manifestują, skandując: „Stalin — Stalin”, „Stalin — Bierut”. Z kolei referaty sprawozdawcze wygłosili: członkowie delegacji KC PZPR na XIX Zjazd KPZR — sekretarze KC PZPR — Edward Ochab pt. „Wykorzystanie nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy partii” i Franciszek Mazur pt. „Gospodarcze zagadnienia XIX Zjazdu KPZR i ich znaczenie dla Polski”. (Referaty podamy w następnych numerach).

Wszystkie przemówienia wielokrotnie przerywano długotrwałymi serdecznymi owacjami na cześć Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jej wodza, chorążego obozu pokoju wielkiego Stalina. Gorąco manifestowano na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego Prezydenta Bolesława Bieruta.

Zgromadzony aktyw Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wyrażał w ten sposób swą niezłomną wolę wykorzystania w pełni w codziennej pracy genialnych wskazań wielkiego Zjazdu partii Lenina—Stalina, która prowadzi klasie robotniczej całego świata w jej walce o pokój między narodami i zwycięstwo sił postępu.

Następnie odczytana została wśród gorących oklasków uchwała Sekretariatu KC PZPR w sprawie studiowania podstawowych materiałów XIX Zjazdu KPZR oraz pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Odsłupianiem „Międzynarodówki” zakończono zgromadzenie.

PRODUKCJA globalna przez myśl socjalistycznego wzrosła w III kwartale 1952 r. o około 21 procent w porównaniu z III kwartałem 1951 r.

Szczegóły wykonania planu gospodarczego w III kwartale 1952 r. podajemy w komunikacie PKPG na str. 2.

Festiwal Filmów Radzieckich wielkim wydarzeniem w życiu kulturalnym Wrocławia

PODOBNI jak w latach ubiegłych, również i w tym roku w ramach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej odbędą się, piąty z kolei Festiwal Filmów Radzieckich.

Coroczne festiwale są dla naszego społeczeństwa dużym wydarzeniem kulturalnym, a tegoroczny Festiwal ma tym większą wymowę, że odbywa się w okresie, gdy na Zachodzie wzmagają się histeria wojenna a u nas trwa wyjątkowa walka o pokój.

Film radziecki, wszędzie, gdzie się pojawia, spełnia swą rolę, która tak charakterystycznie Józef Stalin: „...kinematografia pomaga klasie robotniczej i jej partii wychowywać pracujących w duchu socjalizmu, organizować masy do walki o socjalizm, podnosić ich kulturę i polityczną siłę bojową”.

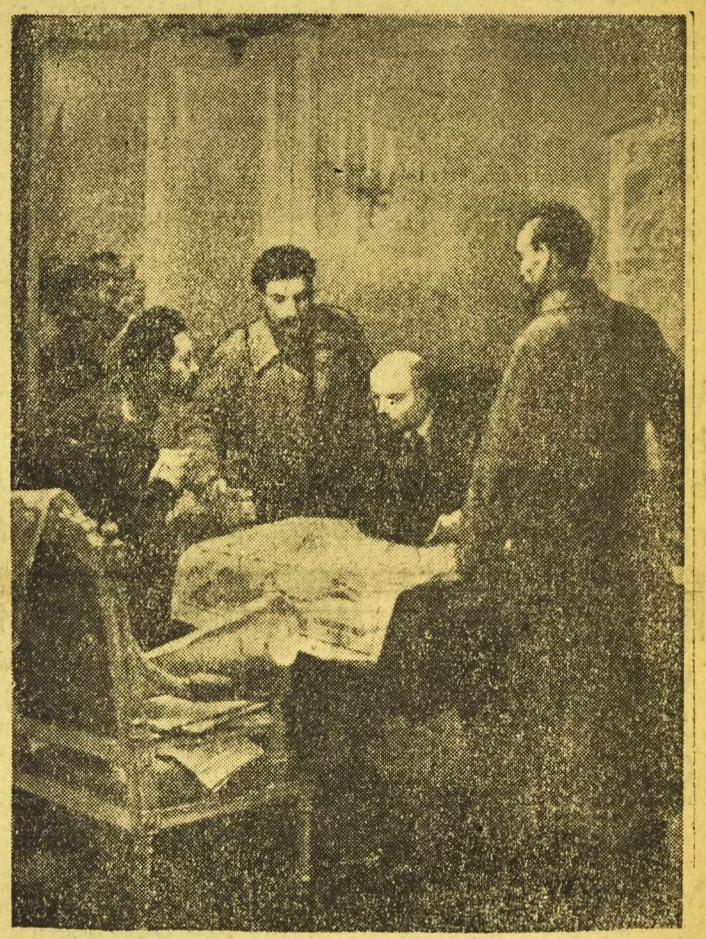
Filmy radzieckie oglądane w Polsce przez miliony ludzi, pokazują nam wyjątkową pracę pokojową, hart i spokój ludzi radzieckich, ludzi, którzy wierzą w zwycięstwo sił postępu i pokoju.

Filmy radzieckie stanowią dla nas nie tylko przeżycie artystyczne, ale przekazują równocześnie bezcenne doświadczenia Związku Radzieckiego, pomagają w naszej codziennej pracy, uczą walczyć i zwyciężać.

Tegoroczny Festiwal Filmów Radzieckich przyniesie nam szereg nowych filmów, będących świadectwem wspaniałego bogactwa kulturalnego narodu, który stworzył sztukę filmową nie mającą równy w świecie.

(Dokończenie na stronie 5-ej)

W XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

Z A kilka dni cały postępowy świat obchodzić będzie XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Partia Lenina i Stalina 35 lat temu poraz pierwszy w historii ludzkości zaczęła budować ustrój sprawiedliwości społecznej, ustrój, w którym nie ma wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, w którym nie ma ucisku narodowościowego.

N A ZDJĘCIU: reprodukcja obrazu W. Stierowa „24 października 1917 roku”.

Masy pracujące Polski zaciągają warty produkcyjne dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

NA CZĘŚĆ XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w zakładach przemysłowych i na budowach całego kraju wzmaga się walka o wyższą wydajność, o pełne wykonanie zadań planu. Polska klasa robotnicza, zaciągając warty produkcyjne dla uczczenia tego wielkiego święta, postanawia lepiej i szybciej realizować wielkie zadania Programu Frontu Narodowego. O postawie tej w dużej mierze decyduje mobilizujący, potężny wpływ niedawno zakończonych obrad XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i doniosłych, historycznych słów Józefa Stalina.

L ICZNE warty produkcyjne dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zaciągają dalsze załogi zakładów pracy w Szczecinie.

M. in. do wart stanęły pracownice Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego. Pierwsza zaciągnęła tu wartę brygada ZMP-owska nr 232.

N OWYMI zobowiązaniami i zaciąganiem wart produkcyjnych czci zbliżającą się XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej klasa robotnicza Wybrzeża Gdańskiego.

Dotychczas załogi 21 fabryk, zakładów pracy, stoczni i przedsiębiorstw budowlanych Wybrzeża zaciągnęły warty produkcyjne, by

(Dokończenie na str. 2.) B

Zaprzeczenie agencji TASS

Moskwa. AGENCJA TASS ogłosiła następujący komunikat: Niektóre amerykańskie agencje telegraficzne oraz agencja „France Presse” rozpowszechniają ostatnio wiadomości o odbytych rzekomo rokowaniach między przedstawicielami USA i ZSRR w sprawie koreańskiej. Agencja TASS upoważniona jest do oświadczenia, że tego rodzaju wiadomości są kłamliwe i mają na celu wprowadzenie światowej opinii publicznej w błąd.

(Dokończenie na str. 2-iej) A

Komunikat Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

o wykonaniu narodowego planu gospodarczego w III kwartale 1952 r.

WEDŁUG tymczasowych danych wykonanie narodowego planu gospodarczego w III kwartale 1952 r. przedstawiało się następująco:

I. WYKONANIE PLANU PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

PRODUKCJA globalna przemysłu socjalistycznego wzrosła w III kwartale 1952 r. o około 21 proc. w porównaniu z III kwartałem 1951 r. Plan produkcji globalnej według wartości w cenach niezmiennych został wykonany ogółem w 96,7 proc., a plan na okres styczeń — wrzesień 1952 r. w 93,9 proc.

W III kwartale br. niektóre ministerstwa nie wykonały w pełni zadań planu w zakresie produkcji artykułów przemysłowych. W szczególności Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w pełni zadań planu w zakresie produkcji hutnictwa żelaza, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego w zakresie produkcji kwasu siarkowego, sody i nawozów sztucznych, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego w zakresie obrabiarek do metali, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w zakresie produkcji niektórych rodzajów tkanin bawełnianych i cementu, Ministerstwo Żeglarni w zakresie połowów ryb morskich.

W III kwartale br. osiągnięto produkcję większą niż planowana między innymi w zakresie rud cynku, ołowiu rafinowanego, soli kamiennej, parowozów, wagonów osobowych, samochodów osobowych, ciągników,

superfosfatu mineralnego, włókna ciężkiego, tkanin lnianych, jedwabnych, półoczek stępcowych, skarpet męskich, obuwia, mebli giętych, szkła, mleka, maki żytniej i innych artykułów przemysłowych.

Wydajność pracy w przemyśle socjalistycznym liczona według wartości produkcji na jednego pracownika grupy przemysłowej wzrosła ogółem o około 14 proc. w porównaniu z III kwartałem 1951 r.

INWESTYCJE I BUDOWNICTWO

NAKLADY inwestycyjne zrealizowane w gospodarce narodowej w okresie styczeń — wrzesień 1952 r. osiągnęły w cenach porównywalnych poziom o około 26 proc. wyższy niż w odpowiednim okresie ub. r. Według stanu na dzień 30.10.1952 r. wykonanie planu inwestycyjnego osiągnęło 91,5 proc. planu rocznego.

Plan produkcji budowlano-montażowej na III kwartał 1952 r. został wykonany przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe ogółem w około 102 proc.

III. ROLNICTWO

WEDŁUG wstępnych szacunków plony żyta kształtowały się na ogół na poziomie zbliżonym do plonów z roku ubiegłego. Plony

pszenicy, jęczmienia i owsa były średnio o około 10 proc. większe niż w roku ubiegłym. Plony buraka cukrowego według oceny aparatu kontrolującego są wyższe o około 12 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym. W okresie sprawozdawczym nastąpił dalszy wzrost mechanizacji rolnictwa. Liczba traktorów w całym rolnictwie (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM) według stanu na dzień 30.10.1952 r. wzrosła o około 33 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego.

Państwowe Ośrodki Maszynowe

i Państwowe Gospodarstwa Rolne otrzymały znaczne ilości nowoczesnych maszyn i sprzętu rolniczego.

Według danych Ministerstwa Rolnictwa liczba spółdzielni produkcyjnych na koniec III kwartału br. osiągnęła — 4.215 spółdzielni.

IV. OBROT TOWAROWY

OBROT handlu uspołecznionego na szczeblu defaltu łącznie z żywieniem zbiorowym wzrosły w III kwartale br. w cenach porównywalnych o około 3 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1951 roku.

Dni, które wstrząsnęły światem

Poniższe dokumenty cytujemy według cennego wydawnictwa Wyd. Historii Partii przy KC PZPR, które ukazało się obecnie, a poświęcone jest 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

OREDZIE

DO NARODU POLSKIEGO

(Uchwała przyjęta jednomyślnie na wniosek bolszewików na posiedzeniu Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich 14 (27) marca 1917 r.).

DO NARODU POLSKIEGO

Carat, który w ciągu półtora wieku dławiał zarówno naród polski jak i rosyjski, został obalony wspólnymi siłami proletariatu i wojska.

Zawiadamiając naród polski o tym zwycięstwie wolności nad ogólnorosyjskim żandarem, Piotrogrodzka Rada Delegatów Robotniczych i Żołnierskich oświadcza, że demokracja w Rosji stoi na stanowisku uszanowania samookreślenia politycznego narodów, i oświadnia, że Polska ma prawo do całkowitej niepodległości pod względem państwowo-międzynarodowym.

Przesłany narodowi polskiemu awie bratnie pozdrowienia i życzymy mu powodzenia w oczekującej go walce o wprowadzenie w niepodległej Polsce demokratycznego republikańskiego ustroju.

PJOTROGRODZKA RADA DELEGATÓW ROBOTNICZYCH I ŻOŁNIERSKICH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

ANULOWANIE TRAKTATÓW DOTYCZĄCYCH ROZBIORÓW

DEKRET RADY KOMISARZY LUDOWYCH

Władze polskie nie mogą się zgodzić by prawa i przywileje dyplomatyczne były wykorzystywane przez ambasade FLR na szkodę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

NOTA POLSKA DO JUGOSŁAWII

W ODPOWIEDZI na notę Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 15. 10. br. demaskującą kłamliwe i oszczercze insynuacje o rzekomym naruszeniu przez władze polskie przywilejów dyplomatycznych ambasady FLRJ w Warszawie, ambasada ta skierowała ponownie dnia 24 października br. do Ministerstwa Spraw Zagranicznych prowokacyjną notę, zawierającą dalsze insynuacje i wyrażającą niezadowolone ambasady FLRJ z odpowiedzi ministerstwa.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Zagranicznych dnia 4 listopada br. przesłało ambasadzie FLRJ w Warszawie notę treści następującej:

MINISTERSTWO Spraw Zagranicznych oświadcza — w związku z notą ambasady Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Warszawie z dnia 24. 10. 52 roku, że nie przyjmuje do wiadomości wywodów ambasady, tak ze względu na ich treść jak i na prowokacyjną formę, którą przedstawicielstwo władz FLRJ wprowadzając od dawna do stosunków między państwami, Ministerstwo Spraw Zagranicznych uważa, że ambasada utraciła wszelki tytuł do zabierania głosu w sprawach dotyczących kurtuazji międzynarodowej.

Wobec bezspornych faktów demaskujących szpiegowskie praktyki pracowników ambasady FLRJ, ucieka się ona do gołosłownych zaprzeczeń, do nowych insynuacji pod adresem władz polskich, zgodnie ze zwyczajami szeroko stosowanymi przez władze FLRJ. W ten sposób ambasada usiłuje wykręcić się od odpowiedzialności za systematyczne gwałcenie norm działalności dyplomatycznej i nadużywanie przywilejów dyplomatycznych. Wykręty te jednak nie przekonują nikogo.

Szpiegowska działalność licznych pracowników ambasady została w swoim czasie wyczerpująco naświetlona i udowodniona w procesie jugosłowiańskiego szpiega Petrovica oraz w notach Ministerstwa Spraw Zagranicznych i nie wymaga uzupełnień.

Jeśli chodzi o szpiegowską działalność pracowników ambasady Papica Radowna to ministerstwo stwierdza, że ambasada — nie będąc w stanie zaprzeczyć faktom — zasłania się jedynie obłudnym argumentem, że fakty te zostały przez władze polskie ujawnione dopiero po roku od czasu popełnienia przestępstwa przez Papicę.

Ministerstwo stwierdza, że działalność szpiegowska nie przestaje być przestępstwem niezależnie od chwili ujawnienia jej. Chwilą zaś, którą władze śledcze uważają za stosowną do ujawnienia faktów przestępstwa, zależy od postępów śledztwa.

Ministerstwo nie uznaje za potrzebne ponowne wylizywanie długiej listy faktów brutalnego łamania praw i przywilejów ambasady PRL w Belgradzie. Te udowodnione fak-

Kto rzeczywiście pragnie pokoju ten nie może odmówić poparcia rezolucji ZSRR w sprawie likwidacji wojny w Korei

- oświadczył min. Skrzyszewski w komisji politycznej ONZ w czasie debaty nad kwestią koreańską

Nowy Jork. DNIA 1 listopada w toku dyskusji nad kwestią koreańską w komisji politycznej Zgromadzenia Ogólnego przewodniczący delegacji polskiej min. Skrzyszewski wygłosił obszernie przemówienie.

MIN. Skrzyszewski stwierdził, iż szereg wypowiedzi, zarówno w debacie ogólnej, jak i w toku dyskusji w komisji politycznej, dowodzi, że wielu delegatów zdaje sobie sprawę z powagi sytuacji międzynarodowej i z niebezpieczeństwa, jakie konflikt zbrojny w Korei stanowi dla pokoju. Wypowiedzi te, jak również powszechne głosy opinii publicznej wskazują, że oczekuje się, iż wreszcie obecna sesja Zgromadzenia Ogólnego podejmie konkretne kroki celem pokojowego uregulowania konfliktu koreańskiego.

Min. Skrzyszewski zajął się następnie przemówieniem Achesona, podkreślając, iż w przemówieniu tym nie ma nawet śladu wniosków, które mogłyby być uważane za pokojowe. P. Acheson, znając nastroje, przybrał ton obrony i przy pomocy przekręcania faktów i zniekształcania historii usiłował usprawiedliwić agresywną politykę Stanów Zjednoczonych w Korei oraz negatywne stanowisko dowództwa amerykańskiego w rokowaniach rozejmowych.

USA SYSTEMATYCZNIE GWALCZY ZOBOWIĄZANIA MIĘDZYNARODOWE

Z BIAJĄC „argumenty” Achesona wykażać, że Stany Zjednoczone systematycznie gwałcą swoje zobowiązanie, dotyczące odbudowy Korei jako jednolitego, nie zależnego i demokratycznego państwa oraz czyniły wszystko, by z Korei stworzyć bazę dla opowania przez siebie kontynentu azjatyckiego. Wojna koreańska od samego początku była pomyślana jako impreza, lecząca wyłącznie w interesie imperializmu amerykańskiego. Była ona potrzebna, zarówno amerykańskiej polityce gospodarczej, jak i amerykańskiej strategii wojennej. ONZ imperialiści amerykańscy usiłują użyć jako dogodny instrument dla akcji przeciwko Korei i jako przykrywkę do planów zmierzających do opowania Dalekiego Wschodu.

Rozpoczynając agresywną wojnę w Korei — mówił dalej min. Skrzyszewski — Stany Zjednoczone były przekonane, że w bliskawicznej wojnie potrafią małym kosztem osiągnąć swe zamierzone cele. Naród koreański, mimo najokrutniejszych metod, stosowanych przez amerykańskich agresorów, mimo strat, jakich doznał, nie uległ i broni bohaterstwo swojej niepodległości.

AMERYKAŃSKA AGRESJA W KOREI BYŁA STARANNIE PRZYGOTOWANA

W DALSZEJ części swego przemówienia min. Skrzyszewski cytując wypowiedzi wojskowych i dyplomatów amerykańskich oraz rozmaite dokumenty ONZ, z których niezbicie wynika, że Stany Zjednoczone starannie i długo przygotowywały agresję przeciwko Korei północnej, usiłując jednocześnie przy pomocy fałszerstw i wypaczenia faktów zamaskować agresywny charakter swych działań i przerzucić odpowiedzialność za wojnę na stronę przeciwną.

Min. Skrzyszewski mówił dalej o barbarzyńskich metodach prowadzenia przez Stany Zjednoczone wojny w Korei, o mordowaniu mę-

ko pierwszy. Komisja polityczna natomiast przed sobą, w związku z debatą nad sprawozdaniem komisji koreańskiej, dwie rezolucje — amerykańską i radziecką.

Rezolucja amerykańska ma na celu uzyskanie poparcia ONZ dla warunków stawianych przez stronę amerykańską, w czasie konferencji rozejmowych. Wyrażenie zgody na amerykańskie metody rozejmowe oznaczałoby równocześnie dalsze samokreślenie państw i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu amerykańskiego, który uznał niezaprzeczone prawo narodu polskiego do niepodległości i jednolici, zmiesione niniejszym w sposób nieudolny.

Przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych

ZSRR WSKAZUJE WŁAŚCIWA DROGĘ LIKWIDACJI KONFLIKTU KOREAŃSKIEGO

REZOLUCJA radziecka jest jeszcze jednym posunięciem wskazującym na nieustanne wysiłki Związku Radzieckiego, podejmowane w celu likwidacji konfliktu zbrojnego w Korei oraz pokojowego uregulowania problemu koreańskiego. Kto pragnie pokoju w Korei, komu drogi jest pokój międzynarodowy i współpraca między narodami, kto dba o przyszłość ONZ, nie może odmówić swego poparcia dla tego rodzaju rezolucji.

Kończąc min. Skrzyszewski powiedział:

Pragnę jeszcze raz wskazać na powagę sytuacji w Korei. Przez długie miesiące organizacja nasza zachowywała bezczynność wobec toczącej się wojny, pochłaniającej dzień w dzień nowe ofiary. Co więcej, organizacja nasza dopuściła do tego, aby jej sztabem przykrywane okrutne zbrodnie. Czas się zająć zagadnieniem koreańskim z całą powagą, na jaką ono zasługuje. Należy szukać realnych dróg, które zmierzają do prawdziwego pokojowego zaistnienia sporu i do zapewnienia narodowi koreańskiemu możliwości swobodnego rozwoju we własnym, niepodległym, demokratycznym państwie. Należy rozwiązać zagadnienie koreańskie w świetle niebezpieczeństwa, jakie ono stanowi dla pokoju światowego. Tylko wówczas, gdy podejmemy tego rodzaju akcje, spełnimy obowiązek, który nakłada na nas Karta NZ. Spełnimy to, czego żądają od nas setki milionów ludzi na całym świecie.

ONZ WINNA POŁOŻYĆ KRES WOJNIE W KOREI

WZAKOŃCZENIU min. Skrzyszewski wskazał, że ONZ nie może przypatrywać się spokojnie masowej zagładzie i cierpieniom narodu koreańskiego oraz łamaniu przez Stany Zjednoczone zasad prawa międzynarodowego. ONZ nie może też pozostać obojętna wobec niebezpieczeństwa, jakie stanowi dla pokoju światowego przedłużanie się konfliktu koreańskiego.

Wychodząc z tych założeń, rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wnosił na obecnej sesji rezolucję, zmierzającą do zapobieżenia nowej wojnie i wzmożenia współpracy pokojowej między narodami.

Rezolucja polska przewiduje podjęcie wszelkich niezbędnych kroków, które zmierzają do natychmiastowego zakończenia działań wojennych i pokojowego uregulowania sprawy koreańskiej przez samych Kореаńców w duchu zjednoczenia Korei.

Niestety, większość komisji politycznej nie dopuściła do tego, by wniosek polski był dyskutowany ja-

Naród niemiecki popiera propozycje przewodniczącego Izby Ludowej NRD

(Dokończenie ze str. 1-ej)

mieckich w sprawie przywrócenia jednolici Niemiec.

Mieszkańcy Hamburga domagają się, aby Bundestag przyjął propozycje przewodniczącego Izby Ludowej NRD i wysłał delegację do Berlina dla przeprowadzenia rozmów z przedstawicielami Izby Ludowej w sprawie przywrócenia jednolici Niemiec.

Uczestnicy konferencji towarzyszącej przywróceniu Niemiec, radzieckiej w Dreźnie wystosowali w imieniu 300.000 członków towarzystwa depeszę do dr Ehlersa, w której wyzywają go, aby poparł propozycje przewodniczącego Izby Ludowej.

Kierownictwo Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej (FDJ) wezwano dr Ehlersa, aby przyczynił się do przyjęcia przez Bundestag propozycji przewodniczącego Izby Ludowej w sprawie podjęcia w listopadzie br. rozmów między przedstawicielami Bundestagu i NRD.

AGENCJA ADN podaje z Durseldorfu, że kierownictwo Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) na posiedzeniu w dn. 1 i 2 bm. podjęło uchwałę dotyczącą podstawowych zadań w dziedzinie realizacji programu przywrócenia jednolici narodowej Niemiec. Uchwała ta kładzie specjalny nacisk na popieranie programu wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

WEDŁUG doniesień zachodniemieckiej agencji prasowej DPA, przewodniczący Bundestagu dr Ehlers przekazał pismo przewodniczącego Izby Ludowej NRD Dieckmanna frakcją parlamentarną.

Masy pracujące Polski zaciągają warty produkcyjne

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Wyraził swą miłość do Związku Radzieckiego i wielkiego wodza międzynarodowego proletariatu Józefa Stalina.

Z DALEKICH mórz, oceanów i portów świata napłynęły drogi radiowo pierwsze meldunki o zaciąganiu wart produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej przez zwoływanie Polakami Marynarki Handlowej, np. załoga pokładowa H/T „Karpaty” nadesłała meldunek, że pełniąc warty oskrobie i odmaluje rurociągi pokładowe. Załoga mechaniczna wykona remont

pomp oraz konserwację drenażu w maszynowni. Liczne zobowiązania wykonania remontów sposobem gospodarczym podjęły również załogi innych statków.

Z BIAJĄCĄ się XXXV rocznica Rewolucji Październikowej znajduje szeroki odzew wśród hutników Śląska. Załogi hut zaciąganiem wart produkcyjnych na cześć tego wielkiego święta dokumentują przyjaźń dla narodów Związku Radzieckiego i wdzięczność za utworzenie drogi do zwycięstwa nad kapitalizmem i ucieszenia w wyzyskiem oraz za braterską pomoc udzielaną Polsce Ludowej.

Przemówienie przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta pt.: O historycznym znaczeniu pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” i XIX Zjazdu KPZR

— wygłoszone w dniu 4 bm. na naradzie aktywu PZPR w Warszawie

Towarzysz Pierwszym i najważniejszym zadaniem organizacji partyjnych po ukończeniu kampanii wyborczej jest przyswojenie wszystkim członkom partii, a poprzez nich najszerszym masom pracującym olbrzymiego dorobku ideologicznego, jaki zawierają historyczne obrady XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Celem dzisiejszego zebrania naszego aktywu partyjnego jest omówienie tego zadania. Delegacja naszej partii, uczestnicząca w XIX Zjeździe pragnie przy tym nieco obszerniej, niż to była w stanie uczynić natychmiast po powrocie ze Zjazdu, przedstawić towarzyszącej najwazniejsze problemy, które były przedmiotem obrad tego Zjazdu. W chwili obecnej istnieją już liczne wydawnictwa w języku polskim, zawierające wszystkie dokumenty XIX Zjazdu, jego uchwały i najbardziej charakterystyczne wypowiedzi w dyskusji zjazdowej, co ułatwia gruntowne i wszechstronne zapoznanie się z materiałami zjazdowymi. Na czoło wszystkich tych dokumentów — jako ich podstawę ideologiczną — wysuwa się, oczywiście, nowa praca teoretyczna towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” opublikowana w przeddzień Zjazdu i związana nierozdzielnie z całością treści jego obrad. Z genialną prostotą i jasnością, w tym doniosłym epokowym dziele towarzysza Stalina ujęte zostały najważniejsze sprawy, które nurtują w chwili dzisiejszej świat, określają jego sytuację gospodarczą i polityczną oraz ukazują perspektywy jej dalszego rozwoju. Gruntowne zaznajomienie się z głęboką treścią tego dokumentu stanowi nieodzowny warunek prawidłowej orientacji w najważniejszych zagadnieniach dzisiejszej polityki światowej.

Ludzie sami tworzą własną historię, sami kształtują warunki swego bytu społecznego. Ale ludzie długo nie uświadamiali sobie w sposób właściwy, jakie to prawa rządzą nader złożonym procesem rozwoju społecznego. Nauka o życiu społeczeństw ograniczała się do rejestrowania faktów i zjawisk społecznych, nie umiając sięgnąć do właściwego źródła tych zjawisk, odwołując się do prawdy. Dopiero marksizm badając prawa rządzące gospodarką kapitalistyczną, po raz pierwszy odkrył te prawa rozwoju społecznego i dotarł do istotnych przyczyn i źródeł prawidłowości procesów społecznych, na wielkich, epokowych zdobyczach nauk Marksa i Engelsa rozwijanej nadal przez Lenina i Stalina, opiera się cała nowoczesna wiedza społeczna.

Ale twórcy marksizmu - leninizmu odkrywali prawa rozwoju społecznego, kształtowali nowoczesną wiedzę i rozwijali swe naukowe badania teoretyczne po to, aby oprzeć na nich walkę rewolucyjną o nowy, lepszy ustrój społeczny. Dopóki bowiem podstawę socjalizmu stanowiła własność prywatna środków produkcji, dopóki produkcja materialna jest podporządkowana interesom kapitalistów, społeczeństwo nie może uwolnić się od panowania ślepych, żywiołowych sił w rozwoju społecznym. Co więcej, w takich warunkach nawet zdolność do podporządkowania sił przyrody jest ograniczona. Dzieje się tak nie tyle na skutek nieznanosti praw przyrody, lecz w wyniku ciasnych samolubnych interesów kapitalistów.

Teoria naukowa marksizmu - leninizmu wiąże się nierozdzielnie z praktyką rewolucyjną, z walką międzynarodowej klasy robotniczej o zniesienie wyższości i ucisku kapitalistycznego, z proletariacką ideologią komunizmu — jako siłą kształtującą nowe społeczeństwo, wolne od podziału klasowego, od krzywdy i tyranii, od ciemnienia człowieka przez człowieka. Nie może zatem być dobrym działaczem partyjnym ten, kto nie opowiadał podstawowych zdobyczy nowoczesnej teorii społecznej — marksizmu - leninizmu. Najważniejszym orzechem partii komunistycznej jest znajomość praw rozwoju społecznego, na znajomości tych praw opiera się cała rewolucyjna strategia i taktyka partii. Gruntowne więc przyswojenie sobie wszystkich zdobyczy teoretycznych marksizmu - leninizmu jest warunkiem słuszności linii partyjnej, prawidłowego kierunku jej działań. Nowa praca teoretyczna towa-

rysza Stalina i oparte na niej uchwały XIX Zjazdu, jego obrady i wyniki stanowią olbrzymi wkład ideologiczny, teoretyczny i organizacyjny do ogólnej skarbnicy marksizmu - leninizmu. Oto dlaczego zaznajomienie się z tym dorobkiem XIX Zjazdu jest tak ważne i niezbędne dla każdego członka partii, jeśli chce — jak uczy towarzysz Stalin — „zrozumieć sens wydarzeń, sens nowych procesów i potem umiejętnie kierować nimi zgodnie z ogólną tendencją rozwoju”.

W swej pracy o ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR towarzysz Stalin odkrył i ustalił działania praw ekonomicznych w społeczeństwie socjalistycznym, podał on surowej krytyce błędne poglądy jakoby w ustroju socjalistycznym, w odróżnieniu od gospodarki kapitalistycznej, prawa ekonomiczne utraciły swój obiektywny charakter, to znaczy, że jakoby nie odzwierciedlają już prawidłowości procesów, dokonywujących się niezależnie od woli ludzkiej. Według uproszczonego i mylnego poglądu na rolę planowania, gospodarka socjalistyczna socjalistycznego społeczeństwa nie może być regulowana przez decyzje odpowiednich organów państwowych według dowolnej inicjatywy czy pomysłów ludzi, którzy tymi organami kierują. Towarzysz Stalin wskazał na niestosowność takiego rozumowania. Prawa ekonomiczne również w ustroju socjalistycznym działają podobnie jak prawa przyrody, to znaczy stanowią obiektywne procesy dokonywujących się niezależnie od woli ludzi. Ale ludzie nie są przecież bezsilni zarówno wobec praw przyrody, jak i wobec praw rządzących gospodarką społeczną. Ludzie są w stanie badać i poznawać te prawa, uwzględniać je w swoich działaniach, ograniczać ich ujemny wpływ, wykorzystywać je na swój pożytek. Tak też czynią ludzie od wieków, rozszerzając swą wiedzę o prawach przyrody i zastawiając jej wyniki w swej działalności praktycznej, a więc potrafią okiełznać na przykład niszczące działanie zjawisk, budując tamy, wykorzystując ujemną siłę wód dla melioracji rolnych, młynów, elektrowni wodnych itp. Na poznawaniu praw przyrody i ich wykorzystaniu opiera się dzisiejsze zdobycze techniki, lotnictwa, komunikacji, żeglugi itp. Tak samo ma się rzecz i z prawami w dziedzinie zjawisk społecznych. Działają one ślepo, niszcząco — dopóki nie rozumiemy ich natury i nie nauczymy się ich wykorzystywać zgodnie z potrzebami społecznymi. Prawa ekonomiczne współczesnej gospodarki kapitalistycznej powodują kryzysy, nieustanne perturbacje rynkowe, finansowe i w dziedzinie produkcji, ich skutkiem są wielkie klęski społeczne: bezrobocie, nędza i głód ludności robotniczej, ruina drobnych gospodarstw chłopskich itd.

W odróżnieniu od praw przyrody, gdzie odkrycie i wykorzystanie ich dla pożytku ludzi przebiega w sposób mniej lub bardziej gładki, w dziedzinie praw ekonomicznych zachodzą szczególne przeszkody. Pasożytnicze klasy społeczne stawiają zawsze gwałtowny opór wykorzystaniu i ujarzmieniu przez społeczeństwo niszczących praw ekonomicznych, ponieważ godzi to w ich klasne, klasowe interesy. Tylko rewolucyjna klasa społeczna — proletariacka — staje się rzeczywistym bojownikiem zmian społecznych, opartych na poznaniu praw ekonomicznych kapitalizmu przez marksistowską naukę społeczną. Tylko w drodze rewolucji proletariackiej w ZSRR zmienione zostały od podstaw społeczne stosunki produkcji zgodnie z poznaniem przez naukę marksistowską praw ekonomicznych, że stosunki produkcyjne między ludźmi muszą odpowiadać charakterowi sił wytwórczych.

Nauka marksistowska wykazała podstawową sprzeczność systemu gospodarczego kapitalizmu: proces produkcji w gospodarce kapitalistycznej ma charakter społeczny, — w procesie produkcji uczestniczą masy najemnych robotników, ale wytworzony społecznie produkt staje się własnością prywatną fabrykanta. Ta, nie dająca się pogodzić sprzeczność ujawnia się w periodycznych kryzysach nadprodukcji i hamuje rozwój sił wytwórczych. Rewolucja proletariacka wywłaszczyła kapitalistów, nar-

odowała fabryki, uczyniła środki produkcji własnością społeczną i uregulowała nowe stosunki produkcyjne między ludźmi tak, aby sprzyjały one rozwojowi sił wytwórczych. Dzięki temu dalszy rozwój sił wytwórczych w gospodarce socjalistycznej mógł nabrać tak potężnego rozmachu, jak to widzimy w ZSRR i w krajach demokracji ludowej, gdzie środki produkcji stały się własnością społeczną. Dzięki temu znikły kryzysy i ich niszczycielskie skutki, znikło bezrobocie, a rosła nieprzerwanie i w coraz szybszym tempie produkcja społeczna może zaspokajać w coraz większym stopniu rosnące potrzeby społeczeństwa. Wynika z tego, że rzecznikiem wykorzystania poznanych praw ekonomicznych w interesie społeczeństwa, w interesie jego nieprzerwanego rozwoju może być tylko rewolucyjna klasa społeczna. Należy przy tym mieć na uwadze, że istnieją ogólne prawa rozwoju społecznego wykryte dzięki materializmowi historycznemu jak np. wspomniane już prawo zmiany stosunków produkcyjnych w zależności od rozwoju sił wytwórczych. Te ogólne prawa zachowane są przez towarzysza Stalina do „praw socjologicznych odnoszących się do wszystkich faz rozwoju społecznego” (Stalin, t. IX, str. 188). Ponadto zaś w obrębie każdej formacji społeczno-gospodarczej, a więc i kapitalistycznej i socjalistycznej działają szczególne prawa ekonomiczne właściwe tylko tej formacji.

Praw ekonomicznych nie można zniżyć, czy zmienić dowolnie. Można natomiast, poznawszy prawa ekonomiczne, ustalać warunki gospodarki społecznej w taki sposób, aby prawa ekonomiczne działały na korzyść rozwoju społecznego. W nowych warunkach ekonomicznych stare prawa ekonomiczne tracą moc, ustępują miejsca nowym prawom.

W warunkach socjalizmu rozwój gospodarki społecznej pozostaje nadal procesem podporządkowanym obiektywnej konieczności, tj. obiektywnym prawom ekonomicznym. Ale są to już nowe prawa ekonomiczne, odpowiadające nowym stosunkom produkcyjnym, nowym warunkom gospodarki społecznej, są to prawa zgodne z potrzebami społeczeństwa, sprzyjające jego rozwojowi. Działanie tych praw traci dawny żywiołowy charakter, to znaczy, że rozumienie obiektywnych praw rozwoju społecznego łączy się ze świadomym działaniem milionów ludzi. Na tym właśnie polega zadanie nauki społecznej z jednej strony i zgodna z tą nauką działalność praktyczna ludzi — z drugiej strony. Oto dlaczego uzbrojenie naszych kadr partyjnych w teorię marksizmu - leninizmu, w wiedzę o prawach rozwoju społecznego, w poznanie praw ekonomicznych ma tak wielkie znaczenie dla naszego pomyślnego marszu naprzód. „Partia proletariatu — uczy towarzysz Stalin — jeśli chce być prawdziwą partią, winna przede wszystkim posiadać znajomość praw rozwoju produkcji, znajomość praw ekonomicznego rozwoju społeczeństwa”.

Prace teoretyczne towarzysza Stalina — to potężny orzeź ideowy, który uzbraja miliony i setki milionów ludzi w jasną świadomość celów naszego marszu naprzód, który otwiera przed całą międzynarodową klasą robotniczą porywającą do walki i twórczej pracy wspaniałą i niezawodną perspektywę zwycięstwa.

Na czym polega szczególne, historyczne znaczenie XIX Zjazdu KPZR?

Zjazd dokonał przeglądu osiągnięć za okres obfitujący w wielkie wydarzenia o światowo-historycznym znaczeniu, jakie miały miejsce na przestrzeni ostatnich trzynastu lat, tj. w okresie pomiędzy XVIII i XIX Zjazdami.

Jak wiemy, był to okres II wojny światowej, okres największych od czasu Wielkiej Rewolucji Proletariackiej starć, wstrząsów, walk i przeobrażeń w powszechnych dziejach ludzkich. Już sam ten fakt — dokonanie bilansu zdobyczy sił rewolucyjnych za okres tak doniosły w historii społecznej — określa wyjątkową i szczególną rolę XIX Zjazdu partii, której polityka zdecydowała o pomyślnym dla proletariatu całego świata wynikach tego doniosłego okresu historycznego.

Jakież jest ten bilans minionych

trzynastu lat, jak przedstawia się w szczególności układ sił klasowych na światowej arenie walki dwóch przeciwnych sobie systemów społecznych: kapitalizmu i socjalizmu — w wyniku II wojny światowej, w wyniku zwycięstw odniesionych w tym okresie przez obóz postępu, demokracji i socjalizmu nad obozem najbardziej agresywnego w tej wojnie faszyzmu hitlerowskiego i japońskiego?

Ogólne wyniki II wojny światowej i przeobrażeń, jakie wniosła ona w życie narodów świata są, oczywiście, powszechnie znane. Ale obrady XIX Zjazdu i opublikowana w przeddzień Zjazdu genialna praca towarzysza Stalina zawierają głęboką naukową analizę ekonomiczną i polityczną tych przeobrażeń. Zawierają one zasadniczą naukową ocenę nowego układu sił i stosunków klasowych w świecie, które ukształtowały się w wyniku tych wielkich, historycznych procesów społecznych i określają obecną sytuację międzynarodową oraz perspektywy dalszego jej rozwoju.

Któż z nas nie odczuwa, że okres historyczny, w którym wypadło żyć i działać naszemu pokoleniu, jest okresem przełomowym w dziejach całej ludzkości. Stary, przegniły świat kapitalistyczny, oparty na krzywdzie, tyranii i wyzisku ludu pracującego, ziębie niewiast i zbrodnia, wije się we własnych sprzecznościach. Ale równocześnie nowy świat, świat socjalizmu, rośnie w siły i staje się z każdym rokiem potężniejszy. Zapożyczał on nową, sprawiedliwą, nieporównanie bardziej twórczą i szczęśliwą epokę w dziejach ludzkości — epokę, w której zniknie raz na zawsze wszelki podział społeczeństw na klasy, na tyranów i niewolników, magnatów i nędzarzy, wyższości i wyzyskiwanych. W epoce tej znikną raz na zawsze wojny i grabieże słabszych narodów przez silniejsze, człowiek poczuje się prawdziwie i na zawsze wolny od strachu, od głodu i nędzy, od ludobójstwa i nienawiści pomiędzy ludźmi. Epoka ta otwiera przed całą ludzkością niewyczerpane źródła potęgi twórczej i nowe niezmierzone możliwości nieprzerwanego postępu, porywające perspektywy rozwoju myśli poznawczej człowieka, jego nowej i olbrzymiej roli w przekształcaniu przyrody. Któż z nas nie rozumie, że właśnie teraz w obecnym okresie historycznym, odbywa się decydujące starcie starych form życia społecznego z nowymi jego formami, kształtującymi nową epokę dziejową.

Któż z nas nie widzi, że w wyniku minionych wojen światowych zmieniło się oblicze świata. Rosnie w siły rewolucyjna klasa robotnicza, której pierwsza, produkująca „szturmowa Brygada”, kierowana przez największych geniuszów ludzkości — Lenina i Stalina, po obaleniu 35 lat temu władzy kapitalistów i obszarników, zniósła wyzysk człowieka przez człowieka, utrwaliła zwycięsko nowy ustrój społeczny — socjalizm. Któż z nas dziś nie zdaje sobie sprawy, że ten nowy ustrój społeczny w ciągu minionych 35 lat wielokrotnie dowiódł przed całym światem swej nieporównywalnej wyższości nad starym kapitalistycznym ustrojem społecznym.

Związek Radziecki jest dziś państwem, którego moc wewnętrzna opiera się na niewzruszonym fundamencie jedności moralno-politycznej całego 200-milionowego społeczeństwa radzieckiego. Oparte na takim fundamencie moralno-politycznym państwo jest niezwyciężone. Świadczyła o tym drugąocząca klęska faszyzmu hitlerowskiego i faszyzmu japońskiego w czasie II wojny światowej.

Nie bacząc na doświadczenia niedawnej przeszłości imperializmu i kierujące nim awanturnicze grupy niepohamowane w swej chciwości grabieżców — usiłują za wszelką cenę popchnąć raz jeszcze świat do nowej, stokroć bardziej niszczącej wojny w nadziei, że to uratuje od zagłady ich system tyranii, odsunie nienawistną dla nich groźbę zwycięstwa nowej epoki rozwoju ludzkiego.

Odrażająca, ludobójcza, agresywna i grabieżcza polityka imperialistycznych podlegaczy wojennych dyskredytuje się coraz bardziej w

opinii świata i wzmocnić będzie wzrost światowych sił obozu pokój.

XIX Zjazd, odsłaniając grabieżczy i ludobójczy charakter gospodarki kapitalistycznej, zademonstrował równocześnie potężny rozkwit sił i zadań twórczych ZSRR oraz krajów budujących socjalizm. Wielkie, historyczne znaczenie XIX Zjazdu polega na tym, że nakreślił on warunki i zadania stopniowego przejścia do następnej, wyższej fazy rozwoju gospodarczego ZSRR, przejścia od socjalizmu do komunizmu. Po raz pierwszy zadanie to ujęte zostało w sposób konkretny w oparciu o istniejące już osiągnięcia produkcyjne i jasny program dalszych zadań. Zaprojektowany przez Zjazd pięty plan pięcioletni jest wielkim krokiem na drodze stopniowej realizacji tych zadań.

Wreszcie wielkie światowe znaczenie XIX Zjazdu polega na tym, że był on potężną demonstracją solidarności międzynarodowej wszystkich partii komunistycznych i robotniczych, które stoją dziś na czele walki sił postępowych o pokój i demokrację, o niezawisłość narodową i socjalizm. Historyczne przemówienie towarzysza Stalina w dniu zakończenia obrad Zjazdu nakreśliło przed światową ruchem robotniczym jasne zadania i metody walki, wskazało perspektywę i drogi wiodące do zwycięstwa.

Prace XIX Zjazdu zawierają w sobie wielki i porywający program walki o świetlaną przyszłość narodów, budujących nowe życie. Zjazd potężnym reflektorem nauki marksistowsko-leninowskiej oświetlił drogi dalszego rozwoju sił obozu socjalizmu, ich zadania w obronie pokoju, wolności i dobrobytu mas pracujących. Obrady Zjazdu stanowią wspaniałą szkołę budownictwa socjalistycznego i niezmierzony wzór jedności partii jako produkującej siły, kroczącej na czele narodu w jego zwycięskim pochodzie do komunizmu.

Jakież podstawowe i najważniejsze zadania wypływają z doświad-

zeń i nauk XIX Zjazdu dla naszego aktywu partyjnego?

Wielkie nasze zwycięstwo wyborcze jest wymownym dowodem słuszności naszej linii politycznej, trafności platformy Frontu Narodowego, jest wymownym świadectwem wzrostu autorytetu naszej partii i jej nierozdzielnej więzi z masami.

Praca nasza przyniosła owoce. Twórcze przeobrażenia społeczne przeniknęły głęboko do najbardziej zacofanych zakątków, objęły kraj cały.

Pamiętajmy jednak, że jesteśmy dopiero na początku drogi — czekają nas wielkie zadania, które wymagają pogłębienia świadomości milionowych mas.

Jednym z najważniejszych zadań jest twórcze wykorzystanie nauk XIX Zjazdu w zastosowaniu do konkretnych zadań budownictwa socjalistycznego w Polsce. Zadaniem naszym jest podniesienie poziomu naszej pracy ideologicznej. Obrady Zjazdu dają nam olbrzymi materiał dla uobojowienia ideologicznego naszych szeregów, dla walki o podnoszenie świadomości najszerzych mas pracujących. Winniśmy, wykorzystując dorobek ideowy Zjazdu, jeszcze bardziej wzmocnić naszą pracę propagandową i wychowawczą, uczynić z nowych zdobyczy nauki stalinowskiej potężny orzeź w walce z przyczkami ideologii burżuazyjnej, wzmocnić aktywność i bojowość wszystkich organizacji partyjnych przez podniesienie ich pracy masowo-politycznej oraz ich inicjatywę organizacyjnej. Ponieważ wielki dorobek ideowy Zjazdu w najszersze masy, niech budzi w nich wiarę w przyszłość i wolę do dalszych wysiłków w budownictwie socjalistycznym.

Niechaj pobudzające do działania idee XIX Zjazdu i mobilizujący apel towarzysza Stalina do partii komunistycznych i robotniczych natchnie nas zapałem do dalszej walki o pokój w świecie, do walki o jak najrychlejsze pełne zwycięstwo socjalizmu w naszej Ojczyźnie!

Uchwała Sekretariatu KC PZPR w sprawie studiowania podstawowych materiałów XIX Zjazdu KPZR oraz pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”

(Dokończenie ze str. 1-ej)

niczej i całego naszego narodu w walce o pokój i budownictwo Polski socjalistycznej. Głęboka analiza sił i tendencji rozwoju na arenie międzynarodowej dana przez towarzysza Stalina i omówiona na XIX Zjeździe wytycza jasną perspektywę walki o pokój, demokrację i socjalizm, stanowi potężny bodziec dla wzmocnienia aktywności, ofiarności i bojowości mas pracujących i ich oddania wielkiej sprawie pokoju i socjalizmu.

Dokumenty XIX Zjazdu KPZR podnoszą rolę partii marksistowsko-leninowskiej jako siły przewodniej narodu, rozszerzają zadania, prawa i obowiązki wszystkich członków partii.

Studiowanie materiałów XIX Zjazdu KPZR i pracy towarzysza Stalina, przyswojenie sobie zawartego w nich bogactwa ideowego przez wszystkich członków naszej partii i najszerze masy pracujące, stanie się cennym wkładem do wychowania ideologicznego i politycznego, uzbroi naszą partię, polską klasę robotniczą i cały nasz naród w jeszcze ostrzejszy orzeź dla dalszej, wzmocnionej walki o pokój między narodami, o postęp, o Polskę socjalistyczną.

Sekretariat KC poleca w ciągu miesiąca listopada i grudnia br. zorganizować na szeroki skalę studiowanie i popularyzowanie historycznych uchwał XIX Zjazdu KPZR i genialnej pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. W tym celu komitety wojewódzkie i powiatowe (miejskie, dzielnicowe) winny:

a) W aparacie partyjnym zorganizować studiowanie podstawowych dokumentów XIX Zjazdu przez wszystkich pracowników, przeprowadzać co tydzień seminaria, zabezpieczyć systematyczną konsultację i kontrolę przyswajania ma-

teriału, przeprowadzić w ciągu 2 miesięcy w Warszawie 10-dniowe seminaria dla sekretarzy KP i KM.

b) We wszystkich szkołach partyjnych przeprowadzić 2 tygodnie na przystudowanie podstawowych materiałów Zjazdu.

c) We wszystkich miastach i powiatach zorganizować odczyt dla aktywu miejskiego, powiatowego na temat: „Znaczenie XIX Zjazdu KPZR dla walki narodu polskiego o pokój i socjalizm”.

d) Przeszkolić prelegentów i przeprowadzić w miastach otwarte zebrania podstawowych organizacji partyjnych, a na wsi zebrania członków partii i aktywu bezpartyjnego w gminie z referatem: „Znaczenie XIX Zjazdu KPZR dla walki narodu polskiego o pokój i socjalizm”.

e) W miesiącu Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w porozumieniu z TPRP i TWP zorganizować publiczne odczyty w miastach powiatowych i wydzielonych, w miastach wojewódzkich i wydzielonych na bazie ośrodków szkolenia partyjnego przeprowadzić cykle odczytów na temat pracy tow. Stalina. Podobne cykle odczytów przeprowadzić na wszystkich wyższych uczelniach.

f) Na zebraniach komitetów i aktywu Frontu Narodowego przewidzieć wystąpienie członków partii na temat znaczenia XIX Zjazdu i przemówienia tow. Stalina dla walki o pokój, demokrację i socjalizm.

Sekretariat KC poleca:

a) Włączyć podstawowe materiały XIX Zjazdu do programów szkolenia partyjnego wszystkich stopni.

b) Zorganizować na lamach prasy wymiennie doświadczeń w zakresie form studiowania materiałów XIX Zjazdu.

c) Zorganizować we wszystkich ośrodkach szkolenia partyjnego wystawy poświęcone XIX Zjazdowi i codzienne kon-sultacje dla studiujących te materiały.

d) Zainicjować cykl wykładów o wynikach XIX Zjazdu przez „Wszelchnię Radlową”.

SOCJALIZM — TO POSTĘP I ROZKWIŃT

(Artykuł przewodniczącego KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta na łamach „Prawdy“)

MOSKWA. W dniu 3 bm. ukazał się w „Prawdzie“ artykuł przewodniczącego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej BOLESŁAWA BIERUTA pt. „Socjalizm — to postęp i rozkwit“.

Podajemy tekst artykułu:

W przededniu 35-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji — serca i umysły setek milionów ludzi na całym świecie zwracają się ku Związkowi Radzieckiemu — potężnej i wspaniałej ojczyźnie narodów radzieckich, która stała się wzorem, nadzieją, otuchą wszystkich ludzi, walczących z uciskiem i nędzą. Ku wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, który urzeczywistnił marzenia narodów wyrwanych z jarzma kapitalizmu, zwracają się dziś myśli i uczucia wszystkich narodów walczących o pokój, wolność i niepodległość.

W atmosferze uczuć szczególnie podniosłych i niezwykłych czcąc 35 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej wolny naród polski, który zjednoczony pod sztandarami Frontu Narodowego, odniósł w dniu 26 października olbrzymie zwycięstwo wyborcze — pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jedności moralno-politycznej narodu, która przeniknęła do świadomości przytłaczającej większości narodu.

Trzydziestą piątą rocznicę rewolucji poprzedził i wiąże się z nią nierozdzielnie XIX Zjazd KPZR — Zjazd o wielkim światowo-historycznym znaczeniu. Żadne jeszcze wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu. Z trybuny Zjazdu, przed zamknięciem jego o-

brad, rozbrzmiały poprzez świat cały doniosłe historyczne słowa towarzysza Stalina, skierowane do bratnich partii komunistycznych i robotniczych, słowa podnoszące na duchu i pobudzające myśl, mobilizujące do walki o pokój, o demokrację, o wolność i niezawisłość narodową.

Jasny, przejrzysty obraz ścierał się z sobą obecnie w skali światowej siły i dążeń uwydatniła z nieodpartą siłą myśl nowa, epokowa praca towarzysza Stalina, opublikowana w przeddzień XIX Zjazdu pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“. Praca ta, jak i przemówienie zjazdowe, wiąże się jak najdobitniej zarówno z momentem pierwszego zwycięstwa „brygady szturmowej“ światowego ruchu rewolucyjnego w roku 1917, które zapoczątkowało zasadniczy zwrot w dziejach powszechnych ludzkości, jak i z podstawowymi problemami walki wyzwoleniczej mas pracujących całego świata w chwili obecnej. W wypowiedziach towarzysza Stalina i w całościach obrad XIX Zjazdu uwydatniła została ze szczególną siłą i musi przeniknąć głęboko do świadomości narodów przelomowa rola Wielkiej Rewolucji Październikowej w dziejach ludzkości oraz w życiu mas pracujących wszystkich narodów walczących o wyzwolenie.

Po XIX Zjeździe, po historycznym przemówieniu towarzysza Stalina serca setek milionów ludzi we wszystkich zakątkach świata zabiły radość, mocniej, radośniej. Nigdy jeszcze masy pracujące całego świata nie miały przed sobą tak jasnej perspektywy, tak wielkiego poczucia swej siły, tak nieugiętej wiary w ostateczne zwycięstwo swej sprawy.

W październiku 1917 roku rewolucja proletariacka zwyciężyła w jednym tylko kraju, który stał się ogniskiem i punktem oparcia dla międzynarodowego ruchu politycznego po drugiej wojnie światowej. Władza radziecka wyrwała uciskane narody z niewoli, zmieniła do gruntu warunki ich życia, przekształciła zacofany przedtem gospodarko kraj w kraj bogaty i potężny, podniosła gospodarkę i kulturę wszystkich jego narodów na najwyższy poziom rozwoju i rozkwitu. Sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR, rosnąca siła narodów radzieckich, operujących swe stosunki na nowych leninowsko-stalinowskich zasadach współżycia, na braterskiej i wzajemnej pomocy — wywierały olbrzymi wpływ na masy pracujące wszystkich krajów, na wszystkie uciskane narody świata i pobudzały je do walki wyzwoleniczej.

W referacie na pierwszym Zjeździe Rad ZSRR, 30 grudnia 1922 roku towarzysze Stalin stwierdził:

„...władza radziecka myśli już nie tylko o swoim istnieniu, lecz również o przekształceniu się w poważną siłę międzynarodową, zdolną do oddziaływania na sytuację międzynarodową i będącą w stanie zmienić ją w interesie mas pracujących“.

Pod kierownictwem partii komunistycznej, pod wodzą towarzysza Stalina władza radziecka stała się olbrzymią siłą wpływającą na kształtowanie się losów świata w imię najgłębiej pojętego międzynarodowego, braterskiego solidarności i zbliżenia swoich interesów z interesami mas pracujących na całej kuli ziemskiej. Związek Radziecki korzysta w pełni z zaufania, sympatii i poparcia bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Towarzysz Stalin w swoim przemówieniu na XIX Zjeździe powiedział:

„...Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju... Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie“.

W atmosferze uczuć szczególnie podniosłych i niezwykłych czcąc 35 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej wolny naród polski, który zjednoczony pod sztandarami Frontu Narodowego, odniósł w dniu 26 października olbrzymie zwycięstwo wyborcze — pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jedności moralno-politycznej narodu, która przeniknęła do świadomości przytłaczającej większości narodu.

Trzydziestą piątą rocznicę rewolucji poprzedził i wiąże się z nią nierozdzielnie XIX Zjazd KPZR — Zjazd o wielkim światowo-historycznym znaczeniu. Żadne jeszcze wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu. Z trybuny Zjazdu, przed zamknięciem jego o-

brad, rozbrzmiały poprzez świat cały doniosłe historyczne słowa towarzysza Stalina, skierowane do bratnich partii komunistycznych i robotniczych, słowa podnoszące na duchu i pobudzające myśl, mobilizujące do walki o pokój, o demokrację, o wolność i niezawisłość narodową.

Jasny, przejrzysty obraz ścierał się z sobą obecnie w skali światowej siły i dążeń uwydatniła z nieodpartą siłą myśl nowa, epokowa praca towarzysza Stalina, opublikowana w przeddzień XIX Zjazdu pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“. Praca ta, jak i przemówienie zjazdowe, wiąże się jak najdobitniej zarówno z momentem pierwszego zwycięstwa „brygady szturmowej“ światowego ruchu rewolucyjnego w roku 1917, które zapoczątkowało zasadniczy zwrot w dziejach powszechnych ludzkości, jak i z podstawowymi problemami walki wyzwoleniczej mas pracujących całego świata w chwili obecnej. W wypowiedziach towarzysza Stalina i w całościach obrad XIX Zjazdu uwydatniła została ze szczególną siłą i musi przeniknąć głęboko do świadomości narodów przelomowa rola Wielkiej Rewolucji Październikowej w dziejach ludzkości oraz w życiu mas pracujących wszystkich narodów walczących o wyzwolenie.

Po XIX Zjeździe, po historycznym przemówieniu towarzysza Stalina serca setek milionów ludzi we wszystkich zakątkach świata zabiły radość, mocniej, radośniej. Nigdy jeszcze masy pracujące całego świata nie miały przed sobą tak jasnej perspektywy, tak wielkiego poczucia swej siły, tak nieugiętej wiary w ostateczne zwycięstwo swej sprawy.

W październiku 1917 roku rewolucja proletariacka zwyciężyła w jednym tylko kraju, który stał się ogniskiem i punktem oparcia dla międzynarodowego ruchu politycznego po drugiej wojnie światowej. Władza radziecka wyrwała uciskane narody z niewoli, zmieniła do gruntu warunki ich życia, przekształciła zacofany przedtem gospodarko kraj w kraj bogaty i potężny, podniosła gospodarkę i kulturę wszystkich jego narodów na najwyższy poziom rozwoju i rozkwitu. Sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR, rosnąca siła narodów radzieckich, operujących swe stosunki na nowych leninowsko-stalinowskich zasadach współżycia, na braterskiej i wzajemnej pomocy — wywierały olbrzymi wpływ na masy pracujące wszystkich krajów, na wszystkie uciskane narody świata i pobudzały je do walki wyzwoleniczej.

W referacie na pierwszym Zjeździe Rad ZSRR, 30 grudnia 1922 roku towarzysze Stalin stwierdził:

„...władza radziecka myśli już nie tylko o swoim istnieniu, lecz również o przekształceniu się w poważną siłę międzynarodową, zdolną do oddziaływania na sytuację międzynarodową i będącą w stanie zmienić ją w interesie mas pracujących“.

Pod kierownictwem partii komunistycznej, pod wodzą towarzysza Stalina władza radziecka stała się olbrzymią siłą wpływającą na kształtowanie się losów świata w imię najgłębiej pojętego międzynarodowego, braterskiego solidarności i zbliżenia swoich interesów z interesami mas pracujących na całej kuli ziemskiej. Związek Radziecki korzysta w pełni z zaufania, sympatii i poparcia bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Towarzysz Stalin w swoim przemówieniu na XIX Zjeździe powiedział:

„...Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju... Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie“.

W październiku 1917 roku rewolucja proletariacka zwyciężyła w jednym tylko kraju, który stał się ogniskiem i punktem oparcia dla międzynarodowego ruchu politycznego po drugiej wojnie światowej. Władza radziecka wyrwała uciskane narody z niewoli, zmieniła do gruntu warunki ich życia, przekształciła zacofany przedtem gospodarko kraj w kraj bogaty i potężny, podniosła gospodarkę i kulturę wszystkich jego narodów na najwyższy poziom rozwoju i rozkwitu. Sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR, rosnąca siła narodów radzieckich, operujących swe stosunki na nowych leninowsko-stalinowskich zasadach współżycia, na braterskiej i wzajemnej pomocy — wywierały olbrzymi wpływ na masy pracujące wszystkich krajów, na wszystkie uciskane narody świata i pobudzały je do walki wyzwoleniczej.

W referacie na pierwszym Zjeździe Rad ZSRR, 30 grudnia 1922 roku towarzysze Stalin stwierdził:

„...władza radziecka myśli już nie tylko o swoim istnieniu, lecz również o przekształceniu się w poważną siłę międzynarodową, zdolną do oddziaływania na sytuację międzynarodową i będącą w stanie zmienić ją w interesie mas pracujących“.

Pod kierownictwem partii komunistycznej, pod wodzą towarzysza Stalina władza radziecka stała się olbrzymią siłą wpływającą na kształtowanie się losów świata w imię najgłębiej pojętego międzynarodowego, braterskiego solidarności i zbliżenia swoich interesów z interesami mas pracujących na całej kuli ziemskiej. Związek Radziecki korzysta w pełni z zaufania, sympatii i poparcia bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Towarzysz Stalin w swoim przemówieniu na XIX Zjeździe powiedział:

„...Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju... Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie“.

W ostatnim dziesięcioleciu dziełki niewyczerpanej sile i niezrównanej ofiarności narodów radzieckich, w imię zwycięstwa sprawy

brad, rozbrzmiały poprzez świat cały doniosłe historyczne słowa towarzysza Stalina, skierowane do bratnich partii komunistycznych i robotniczych, słowa podnoszące na duchu i pobudzające myśl, mobilizujące do walki o pokój, o demokrację, o wolność i niezawisłość narodową.

Jasny, przejrzysty obraz ścierał się z sobą obecnie w skali światowej siły i dążeń uwydatniła z nieodpartą siłą myśl nowa, epokowa praca towarzysza Stalina, opublikowana w przeddzień XIX Zjazdu pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“. Praca ta, jak i przemówienie zjazdowe, wiąże się jak najdobitniej zarówno z momentem pierwszego zwycięstwa „brygady szturmowej“ światowego ruchu rewolucyjnego w roku 1917, które zapoczątkowało zasadniczy zwrot w dziejach powszechnych ludzkości, jak i z podstawowymi problemami walki wyzwoleniczej mas pracujących całego świata w chwili obecnej. W wypowiedziach towarzysza Stalina i w całościach obrad XIX Zjazdu uwydatniła została ze szczególną siłą i musi przeniknąć głęboko do świadomości narodów przelomowa rola Wielkiej Rewolucji Październikowej w dziejach ludzkości oraz w życiu mas pracujących wszystkich narodów walczących o wyzwolenie.

Po XIX Zjeździe, po historycznym przemówieniu towarzysza Stalina serca setek milionów ludzi we wszystkich zakątkach świata zabiły radość, mocniej, radośniej. Nigdy jeszcze masy pracujące całego świata nie miały przed sobą tak jasnej perspektywy, tak wielkiego poczucia swej siły, tak nieugiętej wiary w ostateczne zwycięstwo swej sprawy.

W październiku 1917 roku rewolucja proletariacka zwyciężyła w jednym tylko kraju, który stał się ogniskiem i punktem oparcia dla międzynarodowego ruchu politycznego po drugiej wojnie światowej. Władza radziecka wyrwała uciskane narody z niewoli, zmieniła do gruntu warunki ich życia, przekształciła zacofany przedtem gospodarko kraj w kraj bogaty i potężny, podniosła gospodarkę i kulturę wszystkich jego narodów na najwyższy poziom rozwoju i rozkwitu. Sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR, rosnąca siła narodów radzieckich, operujących swe stosunki na nowych leninowsko-stalinowskich zasadach współżycia, na braterskiej i wzajemnej pomocy — wywierały olbrzymi wpływ na masy pracujące wszystkich krajów, na wszystkie uciskane narody świata i pobudzały je do walki wyzwoleniczej.

II.

Stalina i wyborami. Agenty wrogie, występujące nader aktywnie w początkowym okresie akcji wyborczej, zostały całkowicie wyizolowane i sparaliżowane postawą i atmosferą bojową samych mas.

Wybory do Sejmu stanowią wyjątkowo wymowny przykład zwartości i patriotycznej postawy mas pracujących, którym przewodzi polska klasa robotnicza i jej partia. Ale już w dyskusji ogólnonarodowej nad Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która została uchwalona w dniu 22 lipca br., masy pracujące ujawniły niemalą aktywność i wysoki poziom świadomości, o czym świadczy liczba 11,5 miliona uczestników zebrań omawiających projekt Konstytucji oraz 1.800 tysięcy wypowiedzi o tym projekcie.

Nie ulegał wątpliwości, że o szczególnie bojowej atmosferze ostatnich wyborów, o uczuciach mas pracujących i ich postawie w dużej mierze zdecydował podniosły, pobudzający myśli i uczucia mas, mobilizujący wpływ obrad XIX Zjazdu KPZR, krzepiący wiarę w siły i zwycięstwo obozu pokoju historyczne przemówienie towarzysza Stalina, ożywiający wielomilionowe masy pracujące całego świata wpływ osiągniętego wielkiego Związku Radzieckiego, jego narodów, rosnącego autorytetu ZSRR, jego wspaniałego rozkwitu.

Co umacnia w nas pewność zwycięstwa? Co pozwala konsolidować cały naród polski i pogłębia jego jedność moralno-polityczną dokola Programu Frontu Narodowego, programu budowania socjalizmu, obrony pokoju i niepodległości oraz wieczystego braterstwa ze Związkiem Radzieckim? Z jakich źródeł czerpie swe siły rosnąca jedność moralno-polityczna naszego narodu, której towarzyszy nieustanne osłabianie i rugowanie wrogich sił klasowych?

Czerpie ona swe siły z rewolucyjnego dorobku ostatnich 8 lat, oparte na najlepszych, postępowych tradycjach narodu polskiego. Czerpie ona swe siły z nieocenionej braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, z doświadczeń i olbrzymiej prężności tej czołowej „brygady szturmowej“ całej ludzkości. Czerpie ona swe siły z potężnego ruchu obrońców pokoju, który ogarnął świat cały i zatacza coraz szersze kręgi. Czerpie ona swe siły z rosnącego oporu mas pracujących w krajach kapitalistycznych i kolonialnych przeciw imperialistycznej grabieżi.

XIX Zjazd KPZR był potężną manifestacją siły i potęgi pierwszego kraju zwycięskiego socjalizmu i jego nieograniczonych możliwości rozwojowych, stał się potężnym bodźcem do podniesienia aktywności politycznej mas pracujących i narodów uciskanych na całym świecie. XIX Zjazd, epokowa praca towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“, stanowiąca nieoceniony wkład do skarbnicy twórczego marksizmu-leninizmu, dała narodom potężny oręż w walce o budowę nowego życia, wzbogaciła naszą wiedzę o prawach rządzących rozwojem kapitalizmu, o zagadnieniu zastraszających się przeciwników, prowadzących nieuchronnie do wojen między państwami kapitalistycznymi.

Analizując prawo nierównomiernego rozwoju kapitalizmu towarzysze Stalin już w 1926 roku scharakteryzował istotę kontroli kapitalistycznej, a więc takiej kontroli jaką obecnie sprawuje imperializm amerykański w stosunku do swych „młodszych partnerów“ — angielskiego i francuskiego, nie mówiąc już o jeszcze bardziej drastycznej kontroli w stosunku do Niemiec zachodnich i Japonii, które całkowicie „glajchszaltuje“ według wzorów hitlerowskich, wabiąc równocześnie udziałem w spółce pod dyktando amerykańskim.

Na czym polega kontrola kapitalistyczna, która musi doprowadzić do zera samodzielności ekonomicznej krajów kontrolowanych?

Kontrola kapitalistyczna oznacza przede wszystkim kontrolę finansową, oznacza następnie kontrolę nad przemysłem, oznacza prawo dysponowania rynkiem kraju kontrolowanego i wreszcie oznacza kontrolę polityczną, unicestwienie samodzielności politycznej.

Ktokolwiek chce poznać skutki niewoli politycznej i gospodarczej spowodowanej przez narzuconą na skutek ohydnej zdrady kontrolę kapitalistyczną, niechaj spojrzą na rządzoną przez mordercyżym tito-wsko-faszystowski Jugosławie.

Skutki kontroli amerykańskiego kapitału finansowego można równocześnie ilustrować niezliczonymi faktami, które dostarcza codzienne życie zmarszczonych krajów: Anglii, Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Danii, Norwegii, Grecji i Turcji, faktami, które świadczą o bezceremonialnej ingerencji amerykańskiej i o uwikłaniu tych krajów w nierozwiązalną trudność, o brutalnych uderzeniach po kieszeni i o bezczelnym deptaniu godności narodowej.

Geniusz Stalina odsonił z całą jasnością mechanizm tych zjawisk, ich źródła i ich konsekwencje.

Towarzysz Stalin pisał w styczniu 1927 roku:

„Zagadnienie, jak się zmieniają prawa kapitalizmu w różnych stadiach rozwoju kapitalistycznego, jak zwracają one lub potęgują swe działania w zależności od zmieniających się warunków — jest to zagadnienie z punktu widzenia teorii szczególnie cenne“

(Stalin, tom IX, str. 169).

Właśnie w oparciu o genialną analizę rozwoju imperializmu w ostatnim okresie, towarzysze Stalin w swej nowej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“ twórczo rozwinął naukę o nierównomiernym gospodarkowym i politycznym rozwoju kapitalizmu, wyciągając niezwykle doniosłe konkretne wnioski dla obecnego okresu.

Towarzysz Stalin rozbił dosyć rozpowszechnioną opinię, głoszącą, że Stany Zjednoczone tak dalece podporządkowały sobie inne kraje kapitalistyczne, że wojna między krajami kapitalistycznymi jest nie do pomysłenia. Towarzysz Stalin dowiódł, że w obecnym stadium imperializmu, w okresie pogłębiania się kryzysu światowego systemu kapitalistycznego i rozpadu jednolitego rynku światowego, jeszcze ostrzej występować będą sprzeczności i wywieranie z ryneków jednych państw kapitalistycznych przez drugie, co stwarza przesłanki startów wojennych i osłabienia światowego frontu kapitalizmu.

Im bardziej postronkiem amerykańskiej kontroli, owinięty w fedwabną chustkę „pomocy“ będzie się zaciskał na szyi narodów Francji, Włoch, Anellii i innych krajów, tym bardziej będzie się wzmacniało ich dążenie do wyrwania się z amerykańskiej niewoli, tym bardziej będzie rósł antyamerykański ruch obozu we wszystkich dziedzinach życia.

Mówiąc w grudniu 1921 roku o sprzecznościach między zięjącą nienawiścią do Związku Radzieckiego propagandą kapitalistyczną a działaniem, do którego zmusza kapitalistowska logika gospodarki kapitalistycznej, Lenin stwierdził:

„...Myślimy docenili głęboko przeciwności związanej z wojną imperialistyczną i mierzymy bardziej prawidłowo niż ich. I nie dlatego, że u nich nie ma ludzi, którzy umieją prawidłowo obliczać — przeciwnie, jest ich więcej niż u nas — a dlatego, że nie podobna trafnie obliczać, kiedy się stoi na drodze do zguby“.

(Lenin, t. 33, str. 22 i 28).

Imperialiści amerykańscy i ich sprzymierzeńcy umieją obliczać tylko swe zyski i w oszalałej pogoni za najwyższą stopą tych zysków wypychają ludzkość na drogę zguby, wojny, zniszczenia, masowego ludobójstwa, na drogę waśni i wrogości między narodami.

Imperialiści amerykańscy i ich sprzymierzeńcy umieją obliczać tylko swe zyski i w oszalałej pogoni za najwyższą stopą tych zysków wypychają ludzkość na drogę zguby, wojny, zniszczenia, masowego ludobójstwa, na drogę waśni i wrogości między narodami.

Zwykle porównanie sytuacji krajów obozu socjalistycznego i krajów obozu kapitalistycznego wykazuje w sposób przekonujący przewagę i wyższość socjalizmu nad kapitalizmem.

Kapitalizm — to kryzysy i bezrobocie, nędza i głód, zdziwienie kulturalne i zniszczenie, wojna i ludobójstwo,

Socjalizm nie tylko wskazuje masom pracującym świata inną drogę, inną perspektywę, ale już udowodnił, że taka tylko droga jest zwycięska. Jest to droga pokoju między narodami. Jest to perspektywa nowych stosunków międzynarodowych po uwolnieniu się z jarzma kapitalizmu przez masy ludowe, stosunków przyjaźni, współpracy, pomocy wzajemnej na wzór tych, które łączą już dziś ZSRR z krajami demokracji ludowej. Jest to perspektywa budownictwa nowego życia, którą rozwinęła przed światem Wielka Rewolucja Październikowa, wyrabując wielki szlak dziejowy, po którym kroczą dziś również narody Chin, Polski i innych krajów budujących nowe życie.

Polska Ludowa — podobnie jak inne kraje demokracji ludowej — w ciągu niespełna 8 lat przekształciła się z kraju słabo rozwiniętego pod względem przemysłowym, uzależnionego od kapitalistów za granicami — w kraj samodzielną i niezwykle szybkim tempie industrializacji. Przed wojną wyłącznie z rolnictwa utrzymywało się 61,4 proc. ludności, zaś w roku 1950 już tylko 45,75 proc. Produkcja przemysłowa obliczona na głowę ludności jest dziś przeszło 4-krotnie wyższa niż w Polsce przed wojenną.

O wysokim tempie uprzemysłowienia kraju świadczy roczny przyrost produkcji, który w roku 1950 wynosił 30,8 proc., zaś w roku 1951 — 24,4 proc. w stosunku do wartości produkcji przemysłu z roku poprzedniego. Wartość samego przyrostu produkcji przemysłowej w ciągu tych 2 lat łącznie znacznie przekroczyła całkowitą wartość produkcji przemysłu kapitalistycznego w Polsce w przedwojennym 1938 roku.

Budowa nowych fabryk i rekonstrukcja starych odbywa się na bazie wysokiej, przodującej techniki, dzięki przyjaźni i braterskiej pomocy rządu radzieckiego oraz specjalistów i inżynierów radzieckich. Około 23 proc. swego rosnącego szybko dochodu narodowego, który jest dwukrotnie wyższy od ogólnego dochodu narodowego z okresu przedwojennego, władza ludowa przeznaczona na nowe inwestycje w poszczególne działy gospodarki narodowej, co stanowi gwarancję dalszego szybkiego rozkwitu gospodarczego kraju.

W oparciu o nieprzerwany i szybki rozwój ekonomiczny — narody krajów demokracji ludowej przeżywają głębokie procesy rozwoju kulturalnego. Oświata, nauka, literatura, czytelnictwo, prasa, biblioteki, muzea, teatry, radio, film, kluby, świetlice, rozwijają się nie tylko w sensie liczebnym, ale wzrasta również ich poziom, siła i głębokość ich oddziaływania na masy. W Polsce przedwojennej 23 proc. ludności nie umiało czytać i pisać. Około 1 miliona dzieci w wieku szkolnym znajdowało się poza szkołą. Polska Ludowa zlikwidowała analfabetyzm całkowicie i na zawsze.

Liczba uczących się we wszystkich typach szkół (podstawowych, średnich, wyższych i zawodowych) wynosi 2.500 na 10.000 mieszkańców, podczas gdy przed wojną wynosiła mniej niż 1.500. W tej liczbie w szkołach wyższych studiują 52 osoby na 10 tysięcy mieszkańców, a przed wojną liczba ta wynosiła zaledwie 16 osób. Podobnych przykładów można by przytaczać bez liku.

Wielki naród chiński i wszystkie kraje demokracji ludowej przeżywają dziś burzliwy okres swego rozwoju gospodarczego i okres swej rewolucji kulturalnej dzięki przykładowi i braterskiej pomocy narodów radzieckich.

Socjalizm — to twórcze i radosne życie wyzwolonego człowieka, to nieustanny i potężny rozwój sił wytwórczych społeczeństwa, to rozkwit wolnych i niepodległych narodów, nieprzerwany wzrost ich dobrobytu i kultury, to piękna droga postępu wwyż i twórczego rozkwitu ludzkości.

Słowo sportowe

519 LZS-ów na Dolnym Śląsku

Z życia sportowców wiejskich

Z zainteresowaniem wychowaniem fizycznym i sportem na wsi dolnośląskiej wzrasta z miesiąca na miesiąc. Z chwilą powołania Zrzeszenia LZS praca jego jest obecnie bardziej zorganizowana.

Na terenie województwa wrocławskiego czynnych jest 519 LZS-ów, które zrzeszają 19786 sportowców. W tym 14372 członków ZMP. Fakt ten jest bardzo ważny, gdyż kolarze, w których pracują ZMP-owcy, rozwijają się najlepiej.

Przy spółdzielniach produkcyjnych istnieje 129 kół, w PGR — 120, a w pozostałych wsiach — 259.

W ramach przygotowań do Złoty Młodych Bojowników o Pokój oraz zobowiązań podjętych na cześć Święta Odrodzenia powstało na Dolnym Śląsku 19 nowych LZS-ów, liczących 580 członków. Kola te zostały zorganizowane w powiatach: kłodzkim, bystrzyckim i wolowskim.

Poważnym osiągnięciem Woj. Rady Zrzeszenia jest praca na oddziale szkolenia nowych kadr organizatorów wsi. Od 1 maja br. do końca października zostało przeszkolonych na kursach 242 przyszłych działaczy sportu wiejskiego.

Kursy te odbywały się w Leśnicy koło Wrocławia i stały na dobrym poziomie. Ich obsada trenerska i instruktorska składała się z najlepszych sił.

Najwięcej kandydatów na kursy skierowały powiaty: Bystrzyca — 14, Kłodzko — 13, Strzelin — 13, najgorzej z tego wykwalifikował się powiat Syców, przysyłając 2 osoby. Stanowczo za mało było kobiet — zaledwie 46, podczas gdy mężczyzn 186. Wiele uczestników ukończyło szkolenie z wynikiem celującym, między innymi Orłowa i Wójcik z powiatu Wołów, Lipnicka i Chromiński z Jeleniej Góry.

Przedownicy drogą awansu zostali skierowani na naukę do Technikum WF w Szczecinie. Pow. Rady Zrzeszenia współpracują z PKKF, M. in. opracowała wspólnie programy zajęć szkoleniowych itp. (np. Pow. Rada LZS w Ząbkowicach organizuje w najbliższym czasie wspólnie z PKKF kursy sędziowskie dla różnych dziedzin sportu.

W ramach rozgrywek między reprezentacjami województw odbyło się w Krakowie w sierpniu spotkanie w płocie nożnej, w którym Kraków pokonał drużynę Wrocławia 2:1. Rewanżowe spotkanie obu okręgów odędzie się 16 bm. w Krakowie.

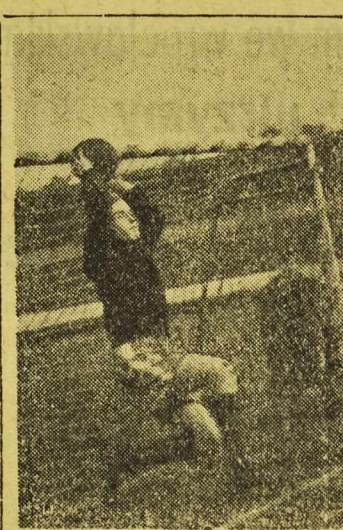
W najbliższym czasie planuje się spotkanie „między” reprezentacji woj. kłodzkiego i wrocławskiego w koszykówce i siatkówce żeńskiej i męskiej oraz trójezcz. Szczecin, Opole, Wrocław w siatkówce, tenisie stołowym i szachach.

Sportowcy więcej powitali wybory podjętych licznie zobowiązaniami i meidunkami o ich wykonaniu.

Oceniając pracę LZS-ów za pierwsze półrocze należy stwierdzić, że mimo dużych niedociągnięć mają one również znaczne osiągnięcia w swej działalności.

W okresie zimowym w przeciwnieństwie do ubiegłych lat, życie sportowe w LZS-ach nie zostanie przerwane, lecz będzie kontynuowane w dalszym ciągu.

Od 16 bm. organizowane będą tzw. „niedziele sportowe” w różnych dyscyplinach sportu. Dla zwycięzców z kół organizowane zostaną spotkania na szczeblu gminnym, powiatowym i wojewódzkim.

W NIEDZIELĘ odbył się mecz piłkarski o mistrzostwo Wrocławia juniorów. Wygrało Ogniwo 3:2. Na zdjęciu: bramkarz Gwardii w akcji.

Z TRENINGU warszawskiej kadry pływackiej. Na zdjęciu: Trener Wielicki omawia błąd zawodników.

CAF fot. Piwoński

z notatnika reportera

WROCŁAWSKA Gwardia zorganizowała „Pierwszy krok tenisowy”. Na kortach walczyło 15 młodych tenisistów. Turniej wygrał Stangenberg, który w decydującym spotkaniu pokonał Czyżewskiego 6:4, 6:3.

Poza zwycięzcą wyróżnili się: 13-letni Czyżewski, Klekot i Gęsiwicz.

DZIŚ o godz. 16 w lokalu WKFF odbędzie się plenarne zebranie sekcji pływania. Obecność delegatów wszystkich kół sportowych obowiązkowa.

Waler Watróbka ma głos NIEBEZPIECZNY WYNAŁAZEK

BYŁEM dwa dni temu w tym Arsenale na Długiej, na wystawie „Wielkie budowle socjalizmu”.

Wystawa — pałce liczą, o Zeraniu, Nowej Hucie, nowych kopalniach węgla, Pałacu Nauki i Kultury, wodnych zaporach, fabrykach samochodów i temuż podobnie. Jednym słowem wszystko jest pokazane, co się w Polsce obecnie stawa i co się będzie w krótkich obrotach tudowało. Napatrzyć się nie można na to wszystko i faktycznie niemożliwie to człowiekowi cieszy. A także samo pouczające.

Na przykład tzw. lejki, czyli obywatel nieświadomy, myśli że węgiel służy nam tylko do ogrzewania, a pójdzie na te wystawy i naocznie może się przekonać, że robi się z niego między innymi także perfumy i trunki, czyli napoje wysokokowe. Szwagier Piekutoseczak, który był tam ze mną, nie chciał na razie wierzyć.

— Co do perfum nie będę się sprzeczał, bo osobiście nie używam — mówi — ale z napojów wysokokowych, coś nie coś się tam jeszcze pamięta i zmuszony jestem zaznaczyć, że o wodce „węglowce” nie słyszałem.

— Ale orzechówkę nieśłodzoną, znasz?

— To ty myślisz Walerku, że właśnie orzechówkę z węgla się uskutecznia?

— Rzecz jasna, ale nie z każdej.

go. Z „kostki nr 2”, ani z miaru nie wyjdzie tylko z „grubego orzecha”.

— Kolorek faktycznie ma podchodzący — odpowiedział mi na to szwagier.

I dalej tak chodzę po tej wystawie, sprzeczący się do pucu i oglądamy sobie te różne wynalazki. Jest np. zegar, który pokazuje co ile minut powstaje w Polsce nowe mieszkanie, jest karuzela z luster i temuż podobnie. Od razu przypominam sobie, że mieliśmy zatelefonować do Gieni, która w znajomej aptece na nasz oczekiwania.

— Patrze, na sali z 5 aparatów telefonicznych wisi. Dobra jest. Podlatam do jednego, zdejmuję słuchawkę, a tu sygnału nie słychać, tylko damski głos „dzień dobry” mnie mówi.

— Moje uszanowanie panie! — odpowiadam na to grzecznie. A facetka w telefonie zaznacza, że jest Śląska i, że przed wojną było u nas mało teatrów i artyści nie mieli gdzie grywać i temuż podobnie. Słuchalem pare minut, ale koniec końców mówię.

— Faktycznie tak było proszę pani szanowna, nie to co dzisiaj i każdy przynajmniej rację, ale rozchodzi się o to, że do żony zmuszony jestem zadzwonić...

A ona nie słucha, tylko w dalszym ciągu o tych teatrach i o tem, że przedtem w Polsce nikt nie słyszał o wielkim kinie, a teraz, obecnie jest ich paręset sztuk i, że miliony ludzi niewąską rozrywkę, a także samo naukowe korzyść z tego mają.

— Rzeczywiście, z ust mnie pani to wyjęła, pani Śląska szanowna, ale może się pani na chwilęczkie rozłączy bo tam Gienia się w aptece denerwuje.

A ona furt swoje, że za artystkie się zatrudnia, że jest taka szczęśliwa itd., w tem gąsiec.

No tak jest, znam panią szanowną osobicie z kina „Syrena” na Pradze i muszę zaznaczyć, że faktycznie przedstawia pani jak rzadko, śniła mnie sie pani raz nawet za te Joannę Słukowskie, czy Jabłkowskie, a ja byłem za Chopina. Możem o tem kiedy porozmawiać, ale nie dzisiaj, bo domowe giestapo w aptece czeka.

Od razu słysze głos z boku: — Kto ci sie śnił, kogo znasz z kina, z kim mógłbyś porozmawiać, żeby nie żona?! Ja ci pokaże artystkie, ja ci pokaże Chopina, ja ci sie przysięm!

Odwracam się, patrze Gienia przede mną stoi — nie mogła sie doczekać w aptece i przyjeżdżała.

Co było w domu, nie będę szczegółowo streszczać, dosyć na tem, że faktycznie, przez trzy noce tylko żona mnie sie śniła i dlatego musze na tem miejscu złożyć lekramacje Cała wystawa primo voto — tylko te telefony do kitu.

Ja rozumie już teraz, że to faktycznie wynalazek specjalny, że do rozmów z miastem nie służy, tylko różne znane osobistości mowy na życzenia, czyli „la kart” do nas przez nich zakładają.

Ale w każdym bądź razie nie powinno się zwiadować na mat żeńskie dramata narażać. Wynalazek niebezpieczny.

WIECH

W okesie Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polko-Radzieckiej gościmy sportowców ZSRR

ZOKAZJI Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przewidziany jest przyjazd do Polski ekipy sportowców radzieckich. Będzie on jeszcze jednym z licznych dowodów zacieśniania się więzów przyjaźni między sportowcami radzieckimi i polskimi.

W składzie ekipy zapowiadany jest przyjazd mekskiej drużyny siatkówki oraz zapasników w stylu klasycznym i wolnym.

Sportowcy radzieccy wezmą udział w wielu imprezach w większych miastach Polski. Występy te przyczynią się niewątpliwie do podniesienia poziomu wyszkoleniowego naszych zawodników.

Najlepszy żużlowcy walczą o puchar Warszawy

W NIEDZIELĘ 9 bm. rozegrany zostanie mecz żużlowy pomiędzy reprezentacjami Polski A i B o puchar Warszawy.

Wśród zgłoszonych zawodników widzimy mistrza Polski Kupczyńskiego (Spójnia Wrocław) oraz dwóch wicemistrzów Fijałkowskiego (Budowlani W-wa) i Suckeckiego (CWKS). Startować również będą: Olejniczak, Głapiak, Szwendrowski, Kosierb, Kamrowski, Kaznowski, Maj, Wiczorek, Świtła, Spychała oraz Zowczak z Siedlec.

— Tor jest bardzo dobry, lepszy w każdym razie niż był przed remontem. 100 ton żużlu zostało nawieziona i odpowiednio zwalowane — mówi Fijałkowski, który odbył pierwszy trening.

We czwartek przeprowadzą trening wszyscy zawodnicy.

Tyżdniowa batalia a

NAJLEPSZYCH PŁYWKÓW WROCŁAWIA

rozpocznie się już w sobotę.

W mistrzostwach okręgu wezmą m.in. udział:

- Bemówna
- Tolkaczewski
- Petrusewicz
- Lewicki
- Jaskiewicz
- Manowski

Najciekawsze pojedynki w stylu dowolnym Startuje ogółem 300 pływaków!!!

SEKCJA zapaśnicza Stali — Paławaż zawiadamia, że treningi odbywają się we wtorki od godziny 19 — 21 i we czwartki od godz. 17 — 19 w sali sportowej przy ul. Przedowników Pracy 82.

Zapisy kandydatów przyjmują się w tych samych godzinach.

Janusz Meissner

(22)

WRAKI

do Wrocławia i Poznania, zakończyć jeszcze jakieś interesy i zakupy.

W drodze do Warszawy, jak grom z jasnego nieba, spadła nań wiadomość o aresztowaniu naczelnego dyrektora i przejęciu Centrali Techniczno-Handlowej przez ministerstwo. Szukano go na wszystkie strony telegraficznie.

Wahał się, jak ma postąpić: czy w ogóle pokazywać się w tym ministerstwie? Postanowił jednak „stawić czoło niebezpieczeństwu” i pojechał tam zaraz po przybyciu.

Wyszedł zwycięsko z tej próby ogniowej; udowodnił, jak dalece był pożyteczny, ile rozwinął inicjatywy i co zdzialał. Choćby na przykład taka sprawa, jak dostarczenie elektrod, które nagle znikły z powierzchni ziemi! Nie wiedział, naturalnie, o machinacjach i nadużyciach dyrekcji; pracował wyłącznie w terenie, według otrzymanych zleceń, a jeśli miał pewną swobodę działania, to używał jej z korzyścią dla spraw odbudowy, jak to już był wykazał. Jeździł, szukał, znajdował i kupował lub przyjmował i dostarczał materiały techniczne do Centrali, co się dalej z nimi działo — nie wie. Istotnie, otrzymywał prowizję, czasem nawet dość wysokie. Ale — miał taką umowę... O swoich prywatnych interesach nie powiedział ani słowa, a w jego rachunkach i notatkach nie było po nich najmniejszego śladu.

Oświadczone mu, że zostanie wezwany jako świadek na rozprawę, po czym zaproponowano mu objęcie zarządu przymusowego nad Centralą.

Odmówił. Nie chciał także pozostać na zajmowanym

dotąd stanowisku. Nie chciał mieć nic wspólnego z tym wszystkim.

— Cóż wobec tego zamierzacie robić? — spytał go dyrektor departamentu.

Barnat wykonał nieokreślony gest.

— Rozejrzą się jeszcze. Może wróć do swego fachu...

Pojechał wkrótce potem do Gdyni, gdzie miał kilka „napiętych” transakcji do zrealizowania na własny rachunek.

Był w dobrym nastroju: cała historia z Centralą Techniczno-Handlową skończyła się pomyślnie, właśnie, gdy sam już chciał porzucić to przedsiębiorstwo, mógł się doskonale obyć bez niego: miał stosunki, znał rynek i ludzi, wiedział gdzie i co kupować, komu i jak sprzedawać. Po cóż więc miałby dzielić się zyskiem z jakąś centralą!

Jechał pociągiem, ponieważ musiał oddać samochód do dyspozycji ministerstwa i postanowił zaraz zaopatrzyć się w jakiś wóz, bo podróż koleją uważał za karygodną stratę czasu. Z kupnem samochodu nie miał trudności: nabył tego samego dnia małego Mercedesesa w dobrym stanie i wynajął garaż. Załatwił jeszcze to i owo, upadł do swego dawnego mieszkania, które wydało mu się nad wyraz nudne, oświadczył, że wkrótce je zwolni, ponieważ przerosi się gdzie indziej i poszedł do Teresy.

Zastał ją przy robieniu porządków i ucieszył się, że jest sama. Od razu na wstępie powiedział jej, że pozostał się z Centralą.

Klasykę w dłonie: — Naprawdę? — Naprawdę. Porobili tam jakieś machlojki i dyrektor siedzi. Mam tego dość. W końcu mnie by też zamknęli.

(dalszy ciąg nastąpi)

RADIO

Program audycji na dzień 5 listopada 1932 r.

5.00 Początek audycji, 5.05 Wiadomości poranne 5.10 Koncert poranny 5.58 Sygnał czasu, 6.00 Gimnastyka 6.10 Kalendarz Radiowy 6.15 Muzyka, komunikaty, program lokalny 6.30 Dziennik poranny 6.45 Chwila muzyki 6.50 Muzyka rozrywk. 7.20 Radzieckie melodie ludowe 7.35 Pieśni 7.50 Stan pogody i program dnia 7.55 Wiadomości poranne 8.00 Przerwa 11.45 Głos mają kobiety 11.57 Sygnał czasu 12.04 Dziennik południowy 12.15 Gra Zespół J. Stecia 12.45 Aud. dla wsi 13.00 Włóczęgi i śpiewa 13.15 Koncert solistów 13.50 Aud. wiejska 14.00 Program dnia 14.05 Informacje 14.10 Aud dla Kl. III i IV 14.30 Utwory 15.05 Komunikat o stanie wód 15.10 „O Ludwiku Waryjskim” 15.30 Aud. dla dzieci 16.00 Wszelchnia Radiowa — kurs i 16.50 Program pozostałych aud. 16.25 Muzyka 16.40 Z miast i wsi Dolnego Śl. 17.00 Wiadomości popołudniowe 17.05 Rezerwa 17.15 Koncert 17.30 Skrzynka Radiosłuchacza i korespondenta 17.40 Koncert muzyki chopinowskiej 18.05 Aud. dla wsi 18.20 Reportaż aktualny 18.40 Aud. dla dzieci 18.55 Chwila muzyki 19.00 Kronika kulturalna 19.50 Muzyka i aktualności 19.58 Stan pogody 20.00 Dziennik wieczorny 20.25 Wiadomości sportowe 20.30 Rumuńska muzyka ludowa 23.50 Odpowiedzi fall 40, 21.00 Aud. w językach obcych 22.00 Wszelchnia Radiowa — kurs II 22.20 Muzyka rozrywkowa 23.45 Muzyka taneczna 23.50 Ostatnie wiadomości 23.10 Hymn i koniec audycji.